

SOLIDARITAT OCCITANO-CATALANA

Tenim coneixement que destacats elements intel·lectuals de Catalunya s'havien reunit en un lloc dels Pirineus amb un grup d'intel·lectuals occitans, aquest estiu passat, i que havien establert unes bases d'actuació conjunta. D'aquesta reunió dona una interessantíssima versió el periòdic "Occitània", arribat suara a la redacció de "Ressorgiment". N'extraïem, traduït al català, el text d'una declaració formulada i el missatge que altres escriptors occitans, que no eren presents a la reunió, adreçaren als escriptors catalans. Són documents importants que posem a coneixement dels nostres lectors. Heus ací la Declaració:

OCCITANS i catalans són els hereus d'un patrimoni cultural comú, viu actualment i que nosaltres desitgem més viu encara en el futur. Els Pirineus, bressol de la nació catalana, no ens separen pas, sinó que més aviat ens agermanen, com ens agermana la Mediterrània, àrea vital on els nostres pobles han navegat, comerciat i rebut els corrents civilitzadors. Les nostres parles són les més pròximes dins una mateixa família. Si catalans i occitans col·laboraren en l'eclosió de la poesia dels trobadors, la més alta expressió de la civilització medieval, avui també els nostres escriptors donen una nova juvenesa al nostre idioma i a les nostres lletres. L'esperit de llibertat i de democràcia que inspirà les nostres velles institucions municipals i polítiques, anima sempre els nostres pobles.

"Tots aquests són lligams humans i socials que sostenen i reforcen la nostra comunitat espiritual, al marge de les construccions polítiques dels estats. Dins un més o menys grau d'intensitat, tots nosaltres, occitans i catalans, tenim consciència de pertànyer a aquesta comunitat cultural superior. Seguint les posicions respectives de cada poble dins son propi país i dins el propi veïnatge, tots tenim la voluntat de preservar i desenvolupar aquesta comunitat d'idioma, d'esperit i de cultura.

"La Mediterrània, aquest vell centre de la nostra civilització, que produí la cultura clàssica, de la qual encara vivim avui i el Renaixement, actualment es transforma i es renova. Tot el nord de l'Àfrica es mobilitza. Els millors dels seus homes reconeixen els lligams que els uneixen al nostre Mar; la vella tradició del Mahgreb reneix, el qual ja durant l'Edat Mitjana relliga els seus nobles amb Europa. La Sardenya i la Sicília, antics regnes de la Confederació catalano-aragonesa, s'agiten amb les joves energies de llurs autonomies retrobades, autonomies sustentades sobre

textos jurídics inspirats en l'Estatut de Catalunya del 1931.

"Mentre la Mediterrània reneix, el centre del món hispànic, seguint el sol en el seu curs, comença a desplaçar-se de la vella Espanya a les joves i enèrgiques terres d'Amèrica Llatina. Desplaçament que és un altre factor, per bé que negatiu, de la transformació del món mediterrani.

"En aquest món nou en formació, occitans i catalans, des dels palmerars d'Elx als Alps i des del Loira a les Balears, tots ens redrecem per reivindicar el dret —i el deure— d'aportar a aquesta renovació la contribució del nostre esperit. Nosaltres volem aportar-hi la fe de l'antiga Occitània en l'Home, en la personalitat humana lliure i creadora, base de la humanitat mediterrània, estranya a les subjeccions que sotmeten l'home a l'estat asfixiant. Nosaltres desitgem aportar-hi el nostre gust pels valors morals i culturals, predominants en la vida humana.

"En forma particular, desitgem proclamar el principi de la llibertat de l'home, del seu esperit i de les seves creacions espirituals. Més que contemplar el passat, ens interessa crear el futur. La Història ens ensenya que cap poble no pot progressar sense llibertat d'expressar-se i de crear d'acord amb la seva pròpia personalitat. El progrés i la civilització d'un poble neixen d'una lliure crítica que estimula, oposa i perfecciona les seves creacions, com també

del respecte, de la tolerància i de la col·laboració entre homes de totes les opinions.

"Tal és el missatge d'encoratjament i d'optimisme que, catalans i occitans, volem adreçar als nostres pobles i als pobles de la Mediterrània, així com als escriptors de tots els idiomes. Un missatge que afirma la nostra comunitat espiritual, el paper que nosaltres ens hem d'obligar a representar en la transformació del món mediterrani, la nostra confiança en l'esdevenidor i, dins un renaixement continuat, la nostra voluntat de tolerància i de col·laboració amb tots, per la llibertat de l'esperit humà i de les seves creacions."

Després de la reunió, els escriptors catalans han rebut, dels occitans, el missatge següent:

"Una important reunió ha tingut lloc aquest estiu als Pirineus entre escriptors occitans i catalans. Aquesta reunió ha permès d'estrènyer els lligams tradicionals en els dominis de la llengua i de la cultura de la comunitat catalano-occitana. L'acord ha estat complet sobre un programa d'activitats i de realitzacions comunes.

"Amb aquesta ocasió, els escriptors occitans, sensibles a les dificultats amb què ha de lluitar el lliure desenvolupament de la cultura catalana, adrecen a llurs amics catalans el testimoniatge de la seva solidaritat."

Els nostres artistes

CARME RAURICH-SABA - Jove escultora catalana que resideix a Córdoba des de fa pocs anys, però ja s'hi ha fet un nom com artista de forta personalitat. "Ressorgiment" ja es féu ressò, a la seva hora, del succés aconseguit l'any que acaba de finir amb l'exposició que realitzà en aquella ciutat. Raurich-Saba, aquest any, vindrà a Buenos Aires a exposar un conjunt d'escultures que indubtablement han de ser lloades perquè l'artista està ben dotada per a la modalitat plàstica a què s'ha lliurat. Mentrestant, per mitjà de la nostra revista, lliura un missatge cordial als seus connacionals en la figura serena i noble d'aquest baix relleu que ha retolat amb un nom tan car als catalans. Signi, també, com un avenç del que ens oferirà en la seva propera exposició ací Buenos Aires.

"Catalunya", obra de l'escultora Carme Raurich-Saba